

- uposażenie według grupy II lub III przyznane w trybie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy — sześć grup uposażenia zasadniczego,
2. dla państwowych i samorządowych pracowników nauki — osiem grup uposażenia zasadniczego,
  3. dla sędziów i prokuratorów, podlegających przepisom o sądownictwie powszechnym, oraz dla sędziów ubezpieczeń społecznych — cztery grupy uposażenia zasadniczego,
  4. dla nauczycieli państwowych, publicznych i samorządowych szkół ogólnokształcących i zawodowych oraz kursów, wychowawców państwowych i samorządowych zakładów opiekuńczo-wychowawczych oraz wychowawczyni przedszkoli — siedem grup uposażenia zasadniczego,
  5. dla innych pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej, asesorów i aplikantów sądowych, przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich z wyjątkiem prezydenta m. st. Warszawy, ich zastępców i przewodniczących organów wykonawczych gmin wiejskich oraz dla pracowników samorządowych — dwanaście grup uposażenia zasadniczego.

Art. 5. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia dla pracowników, objętych art. 4 pkt 2) — 5):

1. tabele stanowisk służbowych i grupy zasadniczego uposażenia dla poszczególnych stanowisk,
2. zasady zaszeregowania do grup uposażenia zasadniczego,
3. kwoty miesięcznego uposażenia zasadniczego dla poszczególnych grup.

Art. 6. Rada Ministrów może przyznać w drodze rozporządzenia pracownikom, wymienionym w art. 5, dodatki, uzasadnione warunkami lokalnymi.

Art. 7. 1. Pracownikom, objętym art. 4 pkt 2) — 5), zajmującym stanowiska kierownicze, przysługuje się dodatek funkcyjny. Dodatek ten pobiera również pracownik, pełniący obowiązki, przywiązane do stanowiska kierowniczego.

2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzeń stanowiska kierownicze w służbie państwowej i samorządowej oraz wysokość dodatku funkcyjnego, przywiązanego do tych stanowisk.

3. Pracownikowi przysługuje tylko jeden dodatek funkcyjny. W razie zbiegu tytułów do dwóch lub więcej dodatków funkcyjnych, uprawnionemu służy prawo wyboru.

4. Dodatek funkcyjny nie przysługuje pracownikowi w okresie stanu nieczynnego, urlopu bezpłatnego, zawieszenia w pełnieniu służby oraz za czas, przekraczający trzy miesiące niepełnienia z innych powodów obowiązków, do których przywiązany jest dodatek funkcyjny.

Art. 8. 1. Rada Ministrów może przyznać w drodze rozporządzeń pracownikom, objętym art. 4 pkt 2) — 5) dodatki służbowe, uzasadnione szczegółowymi właściwościami służby. Do dodatków służbowych, jak również w razie zbiegu tytułów do dodatku funkcyjnego i służbowego stosuje się

odpowiednio przepisy art. 7 ust. 1, 3 i 4. Zakaz równoczesnego pobierania dodatku funkcyjnego i służbowego nie dotyczy nauczycieli.

2. Rada Ministrów może w drodze uchwały przyznawać inne stałe lub przejściowe dodatki do uposażenia poszczególnym grupom pracowników w przypadkach, uzasadnionych specjalnymi warunkami ich pracy.

Art. 9. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia przyznać dodatek reprezentacyjny wojewodom, wicewojewodom, starostom i wicestarostom, prezydentom i wiceprezydentom miast oraz burmistrzom miast, liczących powyżej piętnastu tysięcy mieszkańców.

Art. 10. Do preliminarzy budżetowych Państwa i związków samorządu wstawiane będą odpowiednie kwoty na zasiłki i nagrody pieniężne. Zasady udzielania zasiłków i nagród ustala Rada Ministrów w drodze uchwały.

Art. 11. 1. Do preliminarzy budżetowych Państwa i związków samorządu wstawiane będą odpowiednie kwoty na akcję socjalną na rzecz pracowników.

2. Rada Ministrów określi w drodze uchwały zakres akcji socjalnej, a w szczególności zakres obowiązku pokrywania przez Państwo i związki samorządu części opłat za wczasy pracowników.

3. Rada Ministrów określi w drodze uchwały zasady współdziałania związków zawodowych z właściwymi władzami w zakresie akcji socjalnej.

Art. 12. 1. Pracownikom, wymienionym w art. 1, przysługuje prawo do jednego tylko uposażenia za ogół czynności, połączonych z zajmowanym stanowiskiem służbowym.

2. Rada Ministrów może określić w drodze rozporządzenia:

1. zasady i tryb przyznawania pracownikom wynagrodzenia za czynności służbowe zlecone, nie wchodzące w zakres zwykłych obowiązków pracownika,
2. maksymalną łączną wysokość wynagrodzeń z funduszków publicznych za zajęcia uboczne,
3. zasady ustalania wynagrodzeń z funduszków publicznych w przypadkach zawarcia z pracownikiem umowy o dzieło.

3. Rada Ministrów określi w drodze uchwały zasady wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych w przypadkach, uzasadnionych specjalnymi warunkami pracy.

Art. 13. 1. W razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesień na nowe miejsce służbowe przysługują pracownikom państwowym i samorządowym należności, które określi rozporządzenie Rady Ministrów.

2. Przepis ust. 1 w zakresie należności za pełnienie czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym dotyczy również przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich (ich zastępców) oraz gmin wiejskich.

Art. 14. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia kategorie pracowników, którzy ze względu na szczególne właściwości pracy mają prawo do umundurowania albo ubrania ochronnego lub roboczego, oraz zasady i warunki przy